

507

Δημοσίευση διαθήκης

φ. 276^Γ

/ Φ 286

/ [+ 16]85/ 'Απριλίου 28/ κατὰ τὸ παλαιόν. 'Επειδὴ καὶ ὁ μακαρίτης πρε-
βόστρος πρὲ / Φραντζέσκος Λορδᾶς νὰ ἐμίσειψε ἀπὲ δῶ ἀπὲ τῇ Ναξίᾳ ἀπὲ τὸν
ἀπερασμένον Φλεβάριο / εἰς τὲς δύο του ἡγίου στὶς 2/ διὰ νὰ πάγην εἰς τὴν ἀρ-
μάδα τοῦ καπετάν Γγενεράλε διὰ λίτες ὁ / ποὺ εἶχε νὰ κάμη μοῦ ἔφησεν ἕναν τε-
στανμέντον βουλωμένο καὶ ἔγραφεν ἡ ἀπάνω γραφήν / του ὅτιν ἂν τοῦ τύχην θά-
νατος νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν καντζηλλαρία μου καὶ νὰ τὸ φανερώσω εἰς τοὺς / κληρο-
νόμους του καὶ εἰς τοῦ ἀρχιερέαν τος. Λοιπὸν σήμερον ὁποῦ ἔχει ὁ ἄνωθεν μῆνας 28/
ἦρ / θε νόβα πὼς ἐπόθανε εἰς τὶς Κορφοὺς καὶ εἰς τοῦτον ἦρθεν ὁ ἀφέντης Τζωρτζε-
τάκης Μπα / ρόντζης καὶ ἀφέντης Τζάνες Γρίσπος ἀπεσταλμένοι ἀπὲ τὸν ἀδελφόν
του τὸ Φιλιππάκην Λορ / δᾶ καὶ ἐξεβουλώσαν τὸν καὶ ἤβαλάν τον εἰς τὴ μάννα τῆς
καντζηλλαρίας μας καθὼς εἶχεν ὁρ / δῆναι ὁ μακαρίτης καὶ ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ ψυχα-
ράκι του εἰς τὴν ἁγίαν παράδεισον καὶ εἰς κόλπον τοῦ / 'Αβραάμ. 'Ἐγραψάν τον καὶ
εἰς τὸ ἴδιο ντεσταμέντον καὶ ἐπόγραψα καὶ ἰδιοχείρως τος ὁ ἀφέντης / Μπαρόντζης
καὶ ἀφέντης Γρίσπος εἰς πίστωσιν κάθε καίρου. —
/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα τὴν παρούσαν ἐνθύμησιν. —

508

Πληρεξουσιότης

φ. 276^{Γ-V}

/ 'Εβγαλμένη ἀπὸ Χρυσάκη καὶ πάλι ἀπὸ Μαργαρίτα τὴν ἀδελφὴ της.

/ + 1685/ 'Απριλίου 30./ 'Επειδὴ καὶ ἡ κερά Μαρία τῆς Μπιζοπούλας καὶ γυνὴ
ποτὲ Τζαμαρία Μπαλτῇ / καὶ νὰ θέλῃ νὰ μισέψῃν διὰ τὴν Σμύρνη καὶ παίρνει καὶ
τὸ παιδί τζην τὸ Γεωργάκην τὸ ἔχειν μὲ τὸν μακα / ρίτην τὸν ἄνδραν της τὸν ἄνωθεν
τὸν ποτὲ Τζαμαρία ἡ ὁποία κερά Μαρία ἀφήνει ἐπίτρο / πόν της ὡς τὸ ἴδιόν της κορμὶ
τὸν ἀφέντην Χρυσῖνο Γιουστινιάνο στὸ σπίτιν της καὶ εἰς τὰ πράματά / τζην ἡγίου
στὴν κοπριά ποῦναι κοντὰ εἰς τὸ σπίτιν καὶ εἶναι σπαρμένη σιτάριν νὰ πάρῃ τὴν
μπάρτην τζη / ἐκεῖνο ὁποῦ τῆς κίζειν. 'Ακόμη καὶ εἰς ἕνα κομμάτιν λιογυράκιν
στ' 'Αργιὰ μέσαν στὰ Κουρούνια καὶ εἰς τ' 'Ασφεν / τάμου ἕνα κομμάτιν χωράφιν.

Ἀκόμη καὶ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ξαμπελισμένον ἤγου χωράφιν στὸν / Κάραβον.
 Ἀκόμη καὶ ἓνα τετάρτιν χωράφιν στὸ Δαμαριώνα στὴν Μπελεκίδα καὶ κάνει τον ὁ
 Μαθαῖος / τῆς Δρακούλας καὶ εἶναι σπαρμένο κριθάριν καὶ χρεωστεῖν τη τοῦ Για-
 χαρᾶ δύο πινάκια καὶ νὰ τοῦ τὸ δώ / σην. Ἀκόμη ἔχειν καὶ ἓνα κομμάτιν χωράφιν
 στὸ Λαρνάκην καὶ ἔχει τον μὲ τὸν ἀδελφόν της καὶ ἄλλο στὴ Ξερο / πηγὴν καὶ ἔχει
 τον μὲ τὴν ἀδελφὴν της τὴν Μαργαρίτα. Ἀκόμην καὶ ἄλλο κομμάτιν χωράφιν στὸ
 Δέμα στὰ / Πρινάρια καὶ αὐτὸν μὲ τὴν ἀδελφὴν της τὴν Μαργαρίτα. Ἀκόμη καὶ
 ἓνα τετάρτιν ἀμπέλι εἰς τὰ Βα / θειὰ Ἀχτιά στὸ μέρος Ἀργιῶν ἐντριτεμένον καὶ
 ἔχει τον μὲ τὴν ἀδελφὴν της τὴν Λιανὴ τὸν τριτεύει / ὁ Τζανάκης Γρίσπος. Ὅθεν
 λέγειν πὼς τῆς κρατεῖν ἡ Μαργαρίτα ἡ ἀδελφὴν της ποὺ τῆς τὰ ἔφησεν / δύο χαρ-
 νιά καὶ νὰ τὰ πάρην ὁ ἄνωθεν της ἐπίτροπος. Ἀκόμη ἔφησεν καὶ τῆς Μαρκέττας
 τοῦ Κρητικοῦ ἔ / να πάπλωμα πολίτικον καὶ ἓνα σεντόνι καὶ νὰ τὰ πάρην καὶ αὐτὰν
 ὁ ἄνωθεν πίτροπος. Ἀκόμη καὶ στῆς / Ἑρήνης τῆς γυνῆς μισερ Μάρκου Μπάλιου
 μιὰ σιδεροστιὰ καὶ ἓνα λύχνο διπλὸν καὶ νὰ τὰ πάρην καὶ / αὐτὰ ὁ πίτροπός της ὁ
 ἄνωθε. Ἀκόμη ἔχειν καὶ μέσαν στὸ μαγαζὶ ἤγου στὸ σπίτιν της πιθάρια / ἑφτά
 ὅλα γερὰ τοῦ κρασιοῦ. Ἀκόμα καὶ τρεῖς κασέλες καὶ μία ροδέλα κι' ἓνα σκαμνὸν
 καὶ δύο καρέγλες καὶ / μία κρεβάτα καὶ μὲ δύο χρένια καὶ δύο ἄντια καὶ πέταχο
 καὶ ὅλα τῆς τὰ ἀπάχρεια τὰ ὅποια ἄντια τὰ / ἔχειν ἡ ἀδελφὴν της τὴν Μαργαρίτα.
 Ἀκόμην καὶ ἓνα χερόμυλον κρατεῖ τῆς καὶ ὁ Πωάννης τοῦ Κατζούλη ἓνα τρα / πεζο-
 μάντηλο καὶ κρατεῖ τον πὼς δὲν ἐπῆγε νὰ σπείρῃ. Ἀκόμη κρατεῖ τζην καὶ ὁ Στρού-
 βαλης ἄλλο ἓνα ταβλομάν / τηλον καὶ αὐτὸς πὼς δὲν ἐπῆγε νὰ σπείρῃ. Ἀκόμη καὶ
 μία σκάφην καὶ ἔχει την ἡ ἀδελφὴν της ἡ Μαργαρί / τα. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν
 μέσαν εἰς τὴν κασέλαν της μία φορεσιὰ ροῦχα μεταξωντὰ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός / της
 καὶ ἓνα γιλέκιν μεγάλον μπουκασένο καὶ ἑφτά πέτζια τῆς κουρτούνας μπουρδινὰ
 καὶ δύο πουκάμισαν ἄν / τρίκια καὶ ἓνα φουστάνι μπουκασένιο στόντα. Ὅλα τὰ
 ἄνωθεν τὰ ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Χρυσάκην νὰ / τὰ λάβῃ εἰς τὰ χέρια του νὰ
 τὰ κρατῇ ὡς ἐπίτροπός της ὡς τὸ ἴδιόν της κορμὶν νὰ τὰ χην καὶ νὰ τὰ κουμαντά-
 / ρην ἕως ὅλη της ὀρδινία καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.
 Ἀκόμα λέγειν πὼς τὰ ροῦχα / ὅπου ἠφῆκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας της ὁ ποτὲ Ἰζα-
 μαρία τοῦ εἰρημένου ἀφέντην Χουρσ[ίνου] / ὡς ἐπίτροπόν του τὰ ἔλαβε εἰς τὰς
 χεῖρας της ἡ αὐτὴν συνβία του ἡ κερά Μαρία ὅλα διὰ νὰ / μὴν κατελύουνται ἀπὸ
 μαμοῦνι καὶ λέγειν ἀτὴν της πὼς τὰ ἐπούλησεν διὰ κυβέρνησιν τοῦ παιδιοῦν / της
 εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν. — —

/ — Ἰωακεῖμ ἱερομόναχος Πολυκρέτη μάρτυρας ὡς ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Καρατζιάς μάρτυρας τὰ ἄνωθε

/ — Μανώλης Λιβάρχης μάρτυρας τὰ ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

